

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАНПУТ НА ТАБАКУ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ :

на годину	6 дин.
за пола године	3 дин.
за стране земље на годину	9 дин.

УРЕДНИШТВО и АДМИНИСТРАЦИЈА

ЈЕ У ЗДАЊУ

ОПШТИНСКОГ СУДА

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату ваља слати упутницом на општински суд а све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЂАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се.

НОВО КАДРМИСАЊЕ

СТУДИЈА ТЕХНИЧКЕ КОМИСИЈЕ

(ПРОДУЖЕЊЕ.)

4. Да вароши, које су предузимале овакве радове као што нама предстоје, нису хитале са дефинитивним кадрмисањем, напротив оне су пуштале да се земља, под каналима и под цевима за водове и осветлење, неколико година слеже; па су тек после приступале дефинитивном кадрмисању. А у појединим местима, где се на то није назило, коцкаста кадрма брзо је постала тако помбаста, да је ваљало на ново кадрмисати.

5. Да се њој (комисији) особито допао план, по коме многе вароши кадрмисање извршују. Тај план састоји се у томе: што општинско представништво најпре подели све улице своје вароши по њиховој важности и по величини саобраћаја у њима, у повећи број засебних категорија; за тим одреди којим ће се редом и каквим материјалом која улица кадрмисати; израчуна се, колико ће година требати, да се свака и најнезатнија улица кадрмиса; према томе одреди се стална сума на кадрмисање, у редовном годишњем буџету општине; и онда се тако усвојени план редом извршује, и никаква молба за кадрмисање преко реда, па ма колико потписа на њој било, није кадра покварити ред у томе послу, који је општина са обзиром на потребе своје утврдила. И т. д. и т. д.

Овде је на месту да наведемо и једно писмо Др. Маркуса из Франкфурта на Мајни, које је 11. Септембра 1884. писао Председнику општине, а односи се и на извршење кадрме и руководио је поменутој комисији при решавању питања о томе. У писму вели се:

„Сва четири предузећа ваше вароши, канализација водовода, осветлење и кадрмисање, неће се моћи у један пут или брзо једно за другим извршити. За прво троје ваља дубоко изрити земљу, не само на улицама, него и за свезу са појединим кућама. То ривење мора да предходи кадрмисању, мора најпре да се изврши, па да се остави нево време, да се земља слегне. С тога, не би требало везивати и кадрмисање са овим питањима; него старати се, да се што скорије сврше подземни радови, а кадрмисати само неколико за саобраћај најважнијих улица, остављајући опште кадрмисање за доцније. Ми смо у Франкфурту отпочели канализацију вароши 1867., а тек 1881. приступили смо новом кадрмисању вароши.“

Не упуштајући се даље у наводе из извештаја оне заграничне комисије, навешћемо одмах предлог њен односно кадрмисања вароши Београда. Комисија је предлагала:

1. Да се одреди једна комисија, која ће све београдске улице проучити, и по важности њиховог саобраћаја класификовати; која ће, на основу тога, израдити сталан план и ред, за кадрмисање Београда, са роком од 10—15 година за довршење целог посла.

2. У општинском мајдану, где су били употребљени осуђеници на израђивање коцака, да се ради снага утростручи,

и да се осуђеницима даје награда од 5 динарских пара на комад.

3. Сви трошкови на тесање камена, на награде робџашима, за грађење кадрме и макадама, да се подмирују из партије у редовном буџету општинском на кадрмисање, која би се партија удешавала према усвојеном плану за кадрмисање Београда. И

4. Да општина не закључује зајам за оне суме, које су потребне за кадрмисање.

Одбор општински, на своме састанку од 26. фебруара 1885 год., усвојио је у свему горњи предлог, а изабрао је одмах и комисију, која ће имати све улице варошке да класификује.

У комисију огу ушли су г. г. Емерих Штајнлекнер, Михаило Крстић и Миша Марковић, инжењери; Михаило Петковић, главни инспектор жељезнич. одељења министарства грађевина; Коста Лазаревић, Вељко Савић, Јевта Павловић и Добросав Марковић, трговци. Комисији је било стављено у задатак, да одреди и материјал, којим ће се која улица кадрмисати.

Та је комисија 10. маја 1885. год. поднела свој извештај, уз који је приложила и једно 9 скица о конструкцији саме кадрме.

Комисија дели, сходно решењу одборском, све улице у 3 категорије и набраја их, а препоручује у главном и материјал, од којег ваља кадрму и тротоаре градити.

Ма да комисија вели, да је зрело и свестрано проучила стављени јој задатак, и да није изгубила из вида ни једну чињеницу, која је од значаја; ипак мишљење њено ни уколико ми не би могли сматрати као стручно. Доказ је томе, што комисија, између осталог, узима у обзир падове улица веће и од 15%, па шта више и за такве улице предлаже коцкасту кадрму, а за тротоаре узима у обзир и обичну циглу као материјал.

Док се питање о кадрмисању вароши овако претресало и решавало, чинила је општина једновремено покушаје са вастом кадрмом, патосући на тај начин неке улице.

Тако је 16. јула 1884. год. већ држана лицитација за кадрмисање Дубровачке улице каменним коцкама. Пошто су цене биле одвећ велике, поновљена је лицитација 10. септембра исте године, па је истога дана и одобрена. Израда кадрме од угарског трахита уступљена је Павлу Луцембаху из Пеште, а за цену од 19 динара од 1 кв. метра.

Исто тако, као што је већ напоменуто, у Октобру 1884. год. отпочела је Општина да сирема коцке у својем топчидермајдану, употребив при том раду снагу осуђеника из београдске тврђаве. Тај је рад продужен на исти начин и доцније, са увећаном радном снагом, а јуна месеца 1885 год. приступљено је и кадрмисању другог дела Дубровачке улице, тако спремијеним коцкама. Шта је управо коштао Општину 1 кв. метар ове кадрме, није било могућно да се из акта сазна, а 24. октобра 1885., на предлог тадањег општинског инжењера, прекинут је у мајдану даљи рад за спремање коцака.

(Наставиће се.)

РАДЊА ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(По стенографским белешкама)

држан 8. Октобра 1889. год. у Београду.

Почетак у 3¹/₂ часа по подне

(Продужење)

Коста Павловић. Господо, мени се чини да ниједне општине у Србији нема, а сумњам да је има и на страни, у којој се толико говори о ризним потребама, у којој се толико комисија одређивало и одређује да о тим потребама размисле како да се што пре намире, — као што је то случај са нашом општином. И ми све вичемо хоћемо и треба, а кад дође до нечега и треба да се приступи делу, онда на једанпут: ба-ну, сад неможемо! (Тако је.) Такви смо били сви — и онда нашто сад приговарати свима одборницима што нису унапредили Београд, што нису допринели да живимо лакшим животом, да смо здравији. Па ми им нисмо тражили да то ураде, а они би морали урадити. Ми смо грађани који њима заповедамо, ми решавамо ствар а одборници су наши повереници. Ето нам сад опет прилике да им кажемо урадите то, и они морају да ураде. (Тако је.) Ето, сада се пошло унапред у име Бога и са срећом, те смо се овде сакупили да се јавно разговоримо и договоримо шта нам треба да урадимо. Али колико нас је дошло овде на овај овако патриотски позив нашега општинског представништва. Дошло нас је 20—30 и шта ми радимо? Ја држим да се од главне ствари удаљавамо, да опет идемо оној старој болести да ствар одложимо, да се наново с њоме комисије, и вечно комисије баве, да се дакле неотпочиње само дело. Немојте тако браћо и господо, но ајте да се ре, шимо једном за само дело — да радимо, да не оклевамо. Сви признајемо да стоје све ове потребе које су нам изнесене, да стоје неподмирене а да је нужда да их одмах подмиримо што год је могуће пре. Кад то признајемо, сад имамо да се запитамо о средствима којима ћемо те потребе да подмиримо. Сво је дакле питање у томе: имамо ли новчаних средстава да те потребе подмиримо или морамо учинити зајам? На то двоје треба да одговоримо. Да треба те потребе што пре подмити, о томе рекох сви смо сложни. Сви ми хоћемо и вичемо: дајте ми чисте воде, дајте ми чиста ваздуха! Кад имамо суву кућу и кров над главом, кад имамо чисте воде, кад имамо школе као што треба, кад дамо детету своје све услове да га спремимо за једног ваљаног грађанина — онда ће мо сви да мислимо и о даљим потребама

о осветљењу, о калдрми, и свему што треба и што ће да буде од користи општини и целој земљи. Али мени се чини господо — да је нама и та мана урђена да никад не умемо да изродимо потребе, прече од пречих. Ја би волео и лепше би ми изгледало да у мојој кући место једне лампе горе полелеј са 20 свећа, али хоћу ли ја паметно урадити кад се бринем да такво осветљење добијем у својој кући кад у њој немам чисте воде да се жедан слатко напијем, кад своје дете немам да пошљем у чисту и светлу, здраву зграду да се научи обучи, него га пошљем у такву зграду школску да после 20 година место да имам здрава, првена, човека — младића најбољег здравља, а оно ми дође јадан и мучан младић, сав испијен; и за што, кад одрасте да му тражим Меран, да му тражим морска купатила; за што да у најбољем цвету младости, кад треба да највећма радости учини својим родитељима а друштву и земљи да корисно послужи, за што онда да га родитељ већ нема?! — Немојте за Бога господо да одлажемо више. Све су нам ове потребе преке. Идимо само редом од најпречих; отпочињемо радити и свршиће мо и подмити све. Само бојим се једнога: да хтејући све да урадимо, не западнемо и незагазимо толико да недобијемо ништа.

Из говора госпoде из комисије излази да ни 12 милијуна неће бити довољно — али не морамо ми све наједанпут да постигнемо. Да приступимо најпре довођењу чисте воде, а затим канализацији вароши и подизању школа. Прво двоје потребно је целом данашњем нараштају, а треће је потребно и данашњем и будућем нараштају. Ако доцније кад ово свршимо, можемо да идемо и даље у намирењу осталих потреба онда и то ћемо радити.

Сад настаје ово питање: кад оћемо да подмиримо ове потребе, можемо ли да их подмиримо са овим средствима, која имамо? То неможемо него се морамо да задужимо. Питање је колико да се задужимо. Ја мислим са онолико колико нам је потребно за ове најнужније потребе. Комисија је рачунала да ће требати на 12 милијона да плаћамо годишњину у 720.000 динара. Али, комисија није се послужила оним цифрама које сад фигурирају у буџету општинском, као што су суме на осветљење, на плаћање зграда за школе, на једно и друго. Ја држим да је та страна финансијског извештаја мало не потпуна. Зато би ваљало да комисија размисли боље о средствима и начину намирења дуга. Задужити се морамо, али они на које падне теретна дужност да ово све изврше, аманет им Божији да не злоупотребе наше поверење но да раде домаћински као за своју кућу. (вичу: тако је.)

Ја господо са највећом савесношћу гласам за намирење ових потреба.

(НАСТАВИТЕ СЕ)

ОПШТИНСКА СТАТИСТИКА

Неизмерна важност статистике у опште, добила је само веће потврде онога дана, када је на основу првих резултата као неоторива истина дефинисано да је без потпуног познавања стања у коме живимо немогуће поставити сигуран темељ за стварни и правилни напредак.

Данас већ више нико не сумња у моћ статистике на свима пољима друштвенога живота и јавнога рада: свуда је она дошла превелике користи чак и у напредовању појединих општина и вароши могао се осетити снажни полет управо од тада, кад се почело радити с подацима у руци. За то данас готово све уређеније вароши имају статистичке биро-е, који из године у годину све то већма своју радњу разгранавају.

Чиме у главном има да се бави општинска статистика, показано је у 7-ом броју овог листа од прошле године, јер је претпрошле и при нашој општини заведен статистички биро. Ну не треба мислити да је самом установом таквога одељења учињено све, и да је сада статистички биро већ у стању да снажно креће свима својим пословима. На против он је тако рећи само у повоју и првих година доста је ако се положи основ ономе чему он има у будућности да служи.

Могло би се жалити што наша општина није из раније била у стању да за организацију такве службе уради што је ваљало, јер би данас већ представништво имало при руци количине оних података, са којима би се много лакше и сигурније прилазило извршењу првих великих општинских послова, економских установа и здравствених рефорама. Али кад је по незгоди то раније пропуштено, двојном је више потребно, да се у будуће и статистици поклања првенствена брига, како би статистичко одељење брже могло развити своје радове.

Ми се данас налазимо на раскрсници између прошлости и будућности, и прва већа предузећа тешка су нам нарочито за то што су прва. Прошлост општинских послова заборављена је, остала у тами, а у будућност ето већ више година како не смемо да закорачимо од једном. За што? — Баш за то што из прошлости немамо мерило за будућност. Голим речима, без цифара и података, тешко је веровати да смо у снази што учинити. Сваки има своје

разлоге и не треба олако прелазити преко тврђења оних који се плаше е ћемо се брзим радом на великим пословима заплетити и себи натоварити веће бремене но што смо га у стању од једном понети.

Претпостављајући случај да се као базе будућим пословима општинским постви план најспоријег поретка: други посао тек по свршетку првог, биће још од веће користи после само неколико година ако дотле статистичко одељење посвршава прве главне, своје основне задатке, на којима се после движе зграда свеукупнога и непрекидног напретка.

Оволико смо сматрали за нужно проговорити пред годишњим извештајем статистичког одељења, остављајући да се доцније вратимо на општинску статистику потпунијом речју.

ИЗВЕШТАЈ СТАТИСТИЧКОГ ОДЕЉЕЊА

Господине председниче,

Пошто ће у скоро бити прикупљен и уређен сав материјал за општинску статистику — у колико су то до сада прилике и средства дозвољавала — и то тако, да би се исти материјал могао путем штампе публиковати, то имам част поднети вам извештај о раду општинског статистичког одељења за ову годину а у једно слободан сам да вам обратим пажњу на неке недостатке од којих наша општинска статистика моментано пати; те да би сте могли поради да се за времена одклоне сметње, које би иначе онемогућиле да општинска статистика буде састављена, да потпуно послужи потреби општине и науци.

Као што је познато, статистичко одељење београдске општине установљено је у месецу фебруару 1888 год. Њему је стављено у задатак: да редовно прикупља, сређује и јавности предаје сав статистички материјал на свима пољима друштвеног живота. Поред научне и практичне цели коју статистика у опште служи, ово одељење основано је још и у нарочитој цели, да буде општини помагач и моћан ослонац при великим радовима, који општини у скоро предстоје.

Да би се што лакше могла постићи истакнута цель, одељење је се пре свега морало старати да организује свој рад по извесном плану. Тај план служно је одељењу као путовођа, у колико је њиме било обележено поље рада и означен правац и мета општинске статистике.

Према томе плану подељена је израда и прикупљање материјала у категорије, и то тако, да су у једну групу припали сви текући радови, у другу периодички а у

трећу они, који се само од времена на време прикупљају и сређују.

У прву групу дошли су радови што се односе на појаве које стоје у тесној вези са животом становништва и његове радње. Њоме је обухваћена општинска територија, климатско-физички односи, географска и административна подела вароши, стање и кретање становништва, домова и обиталишта. За тим: материјално и културно стање, као: занати, трговина, саобраћај, новчано-кредитни односи, јавни грађевински радови, пијачне цене намирница и надница. Даље, морално, интелектуално и политичко стање: приватна удружења за узајамно помагање, добротворне установе и старање о сиротњи, санитарске мере и заводи, црква, настава, наука и вештина, журналистика и литература, полиција и казни заводи, правосудје, војска државне и општинске дације, општинска финансија, општинска управа и политичка права грађана.

У другу групу увршћени су они радови, које по њиховој природи није могуће водити као текуће, и чије би операције, кад би се редовно понављале, стаде много труда и новаца.

У трећу групу припали су радови који се само једанпут од времена на време појављују и то у нарочитој каквој цели да послуже општини као основица при увођењу нових услова.

Први радови са којима је одељење отпочело свој рад били су они, који се односе на општинску територију и становништво, јер прво што желимо да дознамо о једном друштву, то је да знамо његову величину, под којом се разуме величина територије и становништва које на томе простору живи.

Ово позивање величине једног друштва не само што је основица статистици, него је и база сваке добро уређене управе. У њему лежи тежиште и центар свију радова статистичког одељења, за то се на њега и мора обратити највећа пажња.

Зато сам у самом почетку (фебр. 1888. г.) када је при општини основано статистичко одељење, предузео да статистички разрадим попис људства од 1884. године, од кога су до сада били познати једино апсолутни бројеви.

Овај разрађени попис, кога под прилажем обухваћа не само бројно стање становништва, него описује и све друге важније односе његове, у колико су се исти могли дознати из нагомиланог материјала у пописним књигама. — Табеларни преглед садржи покрај бројног стања још и поделу становништва на квартове по годинама старости, брачном стању, месту рођења, поданству, матерњем језику, вероисповести, писмености и телесним недостацима.

Но опет за то попис овај непотпуно је и не може послужити као мерило онога стања, у коме се налазило београдско становништво у години 1884 и то из два узрока: 1.) што је попис трајао равно сто тридесет и један дан, за које се време услед непрекидног кретања, дешавале битне промене код становништва, а 2.) с тога, што пописивачи нису имали ни појма о томе, како се оваки пописи врше. Час је пописивано по једном принципу само стално у Београду живеће становништво а час опет по другом фактичко становништво, т. ј. оно које се у време пописа затекло у вароши. Час су дељени флотанти од сталних, час нису.

Ово неразумевање посла имало је за последицу то, да је велики број становништва остао неуписан, тако на пр. пописан је само незнатан део војске, осуђеника, и т. п. а други велики део изостао је са свим. Исто тако многи су остали неуписани стога, што је пописна комисија заседавајући на извесном месту, призивала људе да јој на ноге дођу, па то многи нису учинили а комисија опет није имала начина да их контролише. Ово се нарочито опажа код еврејског становништва мушког пола, и то највише код обвезника за војену службу.

Друге капиталне погрешке на које сам у току рада наишао, и којих је било у изобилју, исправљене су по могућству, али их је опет за то остало много непоправљених. Тако на пр. подела становништва на квартове са свим је у пописној књизи произвољна. Савски кварт изашао је много насељенији од други с тога, што су у његово становништво убројани осуђеници и чувари градски и топчидерски, сва жандармерија, болесници из болнице за душевне болести и једна част становништва врачарског кварта.

Не узимајући у обзир и друге мање погрешке, држим да су и ове наведене довољан доказ да се попис од 1884. год. не може употребити као основица за садашњу општинску статистику јер не представља праву слику онога стања и времена у коме је извршен.

(СВРШИТЕ СЕ)

ОПШТИНСКЕ ВЕСТИ

— Поновна студија. Шира комисија која има да по ново узме у студију питање о изворима за извршење великих послова, приступиће одмах своје задатку како би га извела у што краћем времену. Она ће узети у оцену сва мишљења која су исказана на састанцима одбора, конференцијама

грађана, или и другим путевима а овлашћена је да се у име представништва обрати молбом и на поједине стручне грађане, ако јој нарочита мишљења буду требала.

Набавка. Одбор је одобрио да се набавка потребних пож. чети коња може извршити и са стране, кад из земље није понуђено довољно добрих коња. Сачекаће се још који дан и за то по ново обраћамо пажњу оних који имају добрих коња домаће расе и желе их продати.

— **Статистичке таблице.** Од идућег броја почећемо доносити и поједине статистичке таблице досадањих радова статистичкога одељења.

ОДВОРСКЕ ОДЛУКЕ

На састанку 6. ов. мес општински је одбор:

Бр. 262 — Примно одговор председништва на питање одборника г. Мил. Јанковића да ће одмах учинити на лицу места извиђај и поднети извештај да ли доиста у београдској улици водоводни канал стоји отворен.

Бр. 263 — Примно одговор председника (на питање одборника г. Н. Х. Поповића) да ће се у идућој седници поднети извештај о болничкој улици и акту полиције којим је саопштила да ће саобраћај морати забранити.

Бр. 264 — Решио: да се исти задатак који је имала ранија — прва — финансијска комисија повери у студију поново широј комисији у коју да уђу сви чланови водоводног пододбора (техничке комисије) и с председником општине још и ова г. г. одборници Милутин Ј. Марковић, Св. Карапеша, Јаков Бајлони, Ђ. С. Новаковић, Милован Р. Маринковић, П. Д. Видаковић и Никола Вулковић.

Бр. 265 — Одобрно набавку коња за пожарну чету са стране, ако није могуће извршити је у земљи.

ИЗ СТРАЊИХ ОПШТИНА

Финансије Буда-Пеште. Ово дана објављен је буџет будапештанске општине за 1890. годину. Он износи 8,580.915 форината прихода. Расходи су већи за 371.869 фор. и са толиком сумом морају се смањити трошкови ради равнотеже.

Главне партије прихода ове су: општински прирез 1,900.000 фор; прирез на куће 983.000 фор; троварина 1,016.000; калдрмија 1,134.400 фор; таксе протоколсања радње 236.000 фор; кирија од непокретних добара 190.180 фор; од водовода 790.960 фор; регали 409.151 фор; од

кланице и марв. пијаца 304.516 фор; ванредни приходи 63.500 фор; од продаје непокр. добара 140.000 фор. и т. д.

Расход се дели у главноме овако: на обичне трошкове 804.732 фор; на кирије за јавне локале 189.892 фор; на пензије 166.900 фор; на љуприје и путове 300.000 фор; на хигијенску и санитарску администрацију 608.490 фор; на осветљење 308.564 фор; на ватрогасце 146.552 фор; на стражаре 440.000 фор; на школе 1,414.482 фор; на сиротињу 217.665 фор; на средства за комуникацију 290.000 фор; на одржање јавне чистоће 129.000 фор; на оправку пркава и општински зграда 202.760 фор; на покриће дефицита 121.000 фор. и т. д.

Ако загледамо у огромност сваке од ових појединих цифара а сетимо да је данашња моћ и напредак Будапеште резултат живог и постојаног прегаоштва у свима правцима, тада није тешко увидети колико се користи може да постигне кад се истински и истрајно пријоне радovima који доносе напредак и благостање.

Трамвај у Солуну. Отомански министар грађевина послао је главном гувернеру Солуна потврђене копије конвенције закључене са Хамид-бејом, који је добио повластицу за трамвај у Солуну. Трамвај ће имати једну пругу и почињаће од железничке станице, па ићи поред Вардара, Бејазе, Куле и завршити код мањова браће Алатини.

Водовод у Пловдину. Општина пловдинска објавила је онима који се интересују да ће предузети довођење воде по израђеном пројекту. Планови, предрачуни и услови стављени су свакоме на увид. Дужина водовода износиће око 20 километара. Понуде се примају до 18. ов. мес закључно. Капитал који предузимач утроши на грађење водовода урачунаће се као зајам и отплаћивати с интересом који се уговори.

Социјски водовод. Грађење нових водовода у Софији извршиће се путем концесије, која је уступљена г. П. Лашезу представнику конзорцијума за водове из Ван де-Лјежа (Белгија).

ПРЕГЛЕД

ПОСЛОВА ОПШТИНСКОГА СУДА

— од 23. до 29 Октобра о. г. —

I. Судска радња:

а.) рочишта одређено	95
б.) пресуда изречено	48
в.) забрана одобрено	45
г.) уверења издато	38

II. Извршно оделење:

а.) пресуда извршено	73
б.) забрана удејствовано	47

в.) уверења прибављено	12
д.) маса образована	8

III. са кланице:

Заклато:

а.) волова	110
б.) крава	76
в.) телад	33
г.) овнова	220
д.) оваца	50
ђ.) јагањаца	28
е.) свиња	275
ж.) прасади	234

Примедба: Наплаћено је аренде 5962 дин. Кријумчара приказано 4.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА:

Од 24. до 31. Октобра ишло преко општинских кантара:

ТЕЖИНА	Ч е г а	100 к.
		просечна цена
КИЛОГР.		дин.
38,315	Брашна пшенична	18-50
	Брашна кукурузна	—
211,617	Пшенице	13-25
56,373	Кукуруза	10-50
30,294	Ражи	10-50
	Крупника	—
14,174	Јечма	12-25
40,530	Овса	12-25
	Кукуруз нови	—
5,883	Пасуља	21-—
8,681	Кромпира	8-—
118	Арпаџика	17-50
4,993	Црна лука	8-—
451	Бела лука	28-—
1,960	Лука аршлеме	6-—
41,342	Јабучка	11-—
21,191	Крушака	9-—
8,545	Ораја	18-50
2,939	Грожђа	40-—
	Шљива сирових	—
566,868	Сувих шљива нов.	18-—
88,260	Сена	5-50
28,285	Сламе	3-—
	Шљива сувих стар	—
1,644	Шпшарке	36-—
1,227	Кајмака	112-—
495	Сира	90-50
	Доја топљена	—
564	Масти	110-—
393	Сува меса гов	150-—
26,308	Свиња дебелих	75-—
69,795	Креча	3-40
946	Пшенице белије	30-—
66	Рена	15-—
	Варива зелена	—
	Разна воћа	—
	Линзуре (траве)	—
	Рибе фришке	—
Литара		
160,673	Вина црна	20-—
	Вина бела	—
26,886	Ракије шљ. меке	28-—
63	" " љуте	40-—
	" " комове меке	—

Примедба. Наплаћено је на име кантара 3.008 дин.